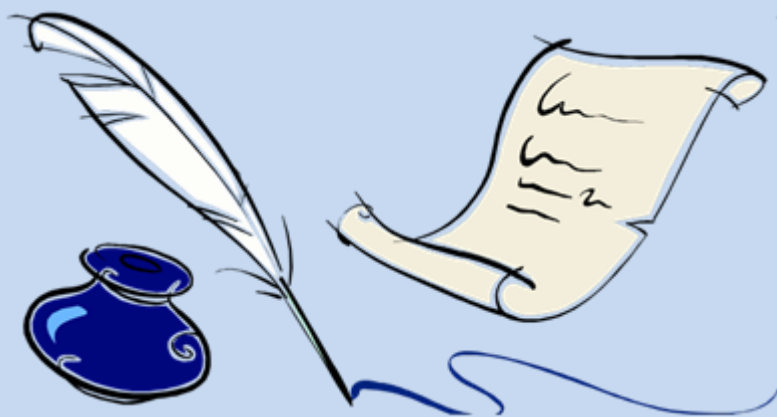

SLOVANOVINY

ŽÁKOVSKÉ PRÁCE ZE SLOVANU

Mgr. Kateřina Mládková

Myšlenky
na konec školního roku

ŠKOLNÍ ROK 2016-2017

Červen

Obsah:

Co se událo?

Naši žáci se zúčastnili akce s IZS

Jak vnímáme své okolí. Jsme sebekritičtí ?

Klima ve třídě

Adéla Kolaříková

Sabina Lehkoživová

Olga Gromesová: **Diamanty**

Když cestovat, tak pořádně!

Cestovat nemusíme jen letadlem - Ondřej Škrob

Kouzlo mysli - Tomáš Ivánek

Cestování ve snu - Adéla Kolaříková

Náš úspěšný žák!

Knihovna a já - Vojtěch Trncík

Vtipy na konec školního roku

Anglicky o budoucnosti

Future - Jan Vacula

Soutěžní den s IZS

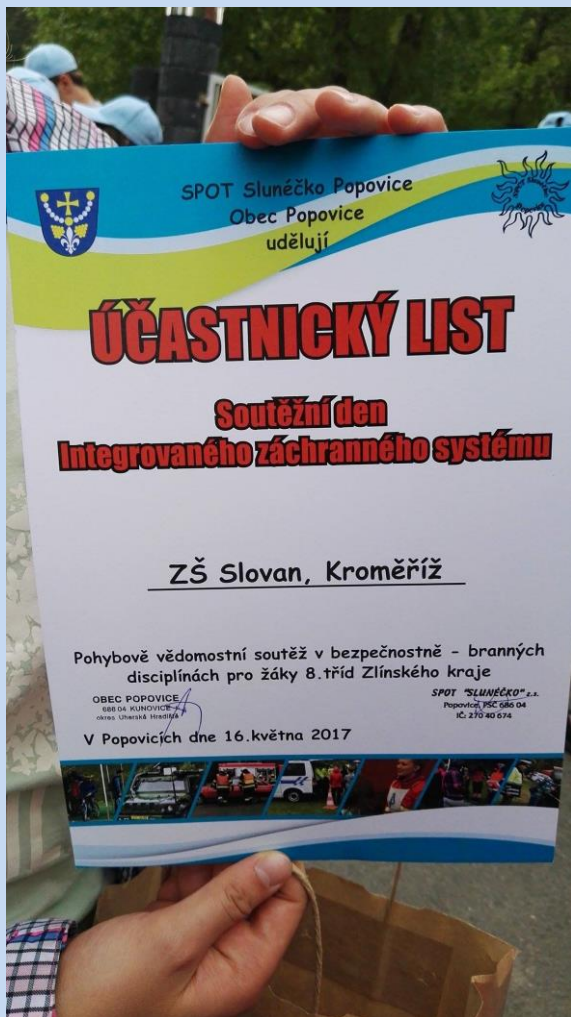
Již 25 let není mládež připravována na ochranu sebe a svého okolí při zvláštních a mimořádných situacích. To se rozhodli změnit členové IZS. Proto se 16. 5. 2017 uskutečnila akce nazvaná Soutěžní den integrované záchranného systému, nebo také Pohybově vědomostní soutěž v bezpečnostně-branných problematikách.

Byl to 1. ročník krajského kola, proto nikdo nevěděl, co lze očekávat. K účasti byla vyzvána i naše základní škola Slovan. Která se ho jako jediná z Kroměříže zúčastnila. Reprezentovali nás paní učitelka Mlýnková s vybranými žáky 8. A. Žáci se umístili na čtvrtém místě z 20 škol s celkovým počtem 80 bodů.

Součástí byla například činnost v lanovém centru, vyzkoušeli jsme si práci, jež je velmi důležitá pro zachraňování lidských životů v nepřístupném terénu. Nahlédli jsme do vojenských strojů, obrněného vozidla a BVP-2.

Celkem byli žáci testováni na 20 stanovištích, což zajistilo přezkoušení znalostí ve velkém rozsahu. Po ukončení soutěžní části celého dne následovaly ukázky techniky bojového umění MUSADO. Následovalo vyhlášení umístění týmu a jelo se domů.

Celý den na nás působil pozitivně jako krásně strávený čas. Získali jsme spoustu nových znalostí a pořídili památeční fotky.

Klima v naší třídě

Na jednu věc mají lidé různé názory

Klima, ať už v jakékoliv třídě, je pro každého jiné. Pro někoho je jednoduché říct: „Máme skvělou třídu.“ Tedy pokud je mezi spolužáky oblíben. Ale pro člověka, jenž si ve třídě s nikým nerozumí, je těžké říci, že se mu ve třídě líbí. Každý na to má jiný pohled. Můj názor je ten, že se nijak nelišíme od dalších tříd a i my se dokážeme pohádat. Mnozí si jistě řeknou – jste matematická výběrová třída. Ano jsme. To ale neznamená, že se nikdy nepohádáme. Klima v našem kolektivu je tedy proměnlivé a nestálé. Asi jako v každé třídě.

Adéla Kolaříková

Naše třída? Když se zamyslím nad svou třídou, vybaví se mi holky, kluci a naše paní učitelka. Někteří jsou vzrůstu vyššího, někteří menšího, někteří jsou hubení a někteří silnější. Zkrátka taková normální skladba. Tak jako všude se i u nás objevují tzv. šprti, bonzáci, ale i dobří kamarádi a přátelé. Vesměs všichni bychom měli být inteligentní, neboť jako třída „áčková“ jsme třídou „elitní“. Stejně tak jako se od nás očekává, že jsme všichni matematicky nadaní, což není vždy pravdou.

Když začne hodina, se vstupem vyučujícího zmlkne a snažíme se být „vzornými žáky“. Největší ticho nastává v hodinách matematiky, fyziky a dějepisu. Každý z nás hledí do stolu a modlí se, aby nebylo vyřčeno jeho jméno. Hrobové ticho nastává v době, kdy nám paní učitelky rozdávají výsledky našich písemných prací a my se předem děšíme, jak né úplně vynikající výsledky oznámit našim rodičům. Je pravdou, že v nesnázích se projevujeme jako dobrý kolektiv. Při zkoušení i písemných pracích nenápadně gestikulujeme všemi směry a posíláme správné výsledky o sto šest. I o přestávkách se snažíme společně zažít oddechové a pohodové chvíle, chvíle, kdy se odreagujeme, zasmějeme nebo vymyslíme nějakou lumpárnu. Ne úplně vždy táhneme za jeden provaz a dokážeme se společně dohodnout na jedné věci např. školním výletě, což asi není nic zvláštního, neboť každý z nás jsme něčím odlišný.

Když nad námi tak přemýšlím, jsem vlastně ráda, že jsem součástí našeho kolektivu. I když ne všichni jsou mi blízcí, našla jsem mezi svými spolužáky spoustu kamarádů, se kterými trávím čas i mimo školu. Jsme vlastně taková normální třída.

Sabina Lehkoživová

Diamanty

Mám přátele, co si stěžují, na neutuchající hluk v hodinách, létající neidifikovatelné předměty a nejapné poznámky. Nechci naznačovat, že kolektiv mojí třídy tvoří jenom spolužáci posedlí pravidly a suchaři.

I u nás se mihne kulička papíru či výbuch nevhodného smíchu, trvajících většinu vyučovací hodiny. Kdybych chtěla, určitě najdu na každém z nich minimálně tři vlastnosti, které se mi hnusí. Z jakého důvodu bych vás měla obtěžovat těmito nepříjemnostmi, když vám můžu vaši náladu zlepšit?

Já mám ve třídě největšího smíška všech dob. Vtipálka, co mě vtáhl do příběhu dne. Pozorovatele, který mě již tolikrát překvapil. Nevýrazného človíčka, zabývajícího se pomáháním ostatním. Osůbku, s níž si rozumím, aniž by o tom věděla. Okouzlují úsměv, co vábí kluky okolo. Spolehlivost, bez níž bych se neobešla. Malou studnu tajemství, ne-li drbů. Drobného hudebníka, škádlícího známé. Klubko vtipů a nekončících rozhovorů, kolikrát o ničem. Magickou až zářivou krásu, smíchanou s jistotou naděje, opory, přátelství a porozumění v jakékoli situaci, pod ještě nádhernější skořápkou. Nakonec kouzlo souznění a nepopsatelného přátelství, za něž bych dala ruku do ohně. A mnohem víc. Jenom se podívat. Prokouknout tu zablácenou skořáčku obalenou pozlátkem. Odhalit diamant schovaný v každém z nás. Vidíte jej?

Olga Gromesová

Cestovat nemusíme jen letadlem

V dnešní době můžeme cestovat spousty dopravními prostředky, jako je například kolo, motorka, auto, autobus, loď nebo již zmíněné letadlo. Na motorkách je například výhoda, že můžeme pozorovat krásy přírody a objet na ní klidně celý kontinent.

Mojí touhou je navštívit na motorce Jižní Ameriku. Z Prahy bych letěl letadlem a následně na motorce procestoval celý kontinent, ochutnával místní jídla, poznával místní kulturu, památky a v neposlední řadě tamější přírodu a zvířata. Také bych chtěl jet na dovolenou na lodi, která by objela celý Karibik a další tropická místa. Není ale nad to vyrazit na rodinnou dovolenou na kolách. Jednou jsem takhle byl v Itálii a velice se mi to líbilo. Na každý den jsme si vytyčili trasu.

V tuto dobu jsem si uvědomil jednu věc, že nemusíme vždy cestovat tím nejrychlejším způsobem, ale můžeme zvolit pomalejší variantu a vychutnávat si okolí a místní přírodu.

Ondřej Škrob

Kouzlo mysli

Přemýšleli jste vlastně někdy, jak často cestujete...? Denně je to asi pět krát. A to do školy, ze školy, na trénink, z tréninku a ... Večer, když ulehne a náš mozek se dostane do útlumově-relaxační fáze. Přestaneme vnímat okolí a začneme myslet na sebe, krásné zážitky nebo na útrapy. To je po páté.

Já nejraději cestuji na kole, nejsem vázaný na to, kde jsou silnice. Mohu jet po polní cestě, vjet do lesa, poslouchat přírodu, zastavit se, rozhodit deku a relaxovat. I chůze je zajímavá, najednou jste úplně volní. Když se uklidníte, zamyslíte se nad svými kroky během dne, zjistíte, že stále jen cestujeme od něčeho někam....

Tomáš Ivánek

Cestování ve snu

Před tím, než se rozhodnete, že poletíte poznat zase jiný kus světa, je velmi důležité se rozhodnout, kam vás to nejvíce táhne. Takové rozhodování není jednoduché, každá země má své kouzlo. Zkuste si proto představit, jak se procházíte po různých místech, městech nebo horách a plážích.

Může se stát, že vás myšlenky vyšlou někam úplně jinam, než jste si představovali. Pokud si takové představy oblíbíte, můžete za jeden večer procestovat celou planetu Zemi. Samozřejmě se to nedá srovnat s pocitem, že jste opravdu někde na dovolené, ale snění vám vyvolá dobrou náladu, máte pocit, že jste velmi ušetřili vaše úspory. Co se týče už toho pravého cestování, jsou totiž úspory na prvním místě.

Řekněme, že výlet do Číny bude mít naprosto rozdílnou cenu než výlet na Sněžku. Pravý cestovatel ale hledí hlavně na krásné vzpomínky a volí cestu srdcem. Právě proto si lidé oblíbili cestování ve snu.

Může si jej dovolit každý a není zde možnost, že by vás sežral žralok, nebo byste doma zapomněli pasy. Zkrátka ideální dovolená - i když pouze ve snu.

Adéla Kolaříková

S knihovnou mě baví svět

Knihovna a já

Knihovna je pro mě místem, kam vždycky zajdu, když chci něco přečíst. Výhoda knihoven je to, že sem zajde více lidí, než do obchodu. Někdo by řekl, že knihovna je vlastně obchod. To ale není pravda! Zatímco v obchodě se knihy kupují, v knihovně se půjčují. Je mnohem lepší si knihu půjčit, než za ni zaplatit. Do knihovny také můžu zajít kdykoli, kdy je otevřeno.

Vždycky, když objevím nějakou sérii knížek, hned se do ní začtu. To mě baví moc. Čtení! Každý večer čtu, a pak si chodím do knihovny půjčit další knížky. Momentálně čtu „Správnou pětku“ od Enid Blytonové. Ta knížka je napínavá, dobře napsaná – takže se dobře čte. Škoda, že má asi jen dvacet dílů. Už jsem přemýšlel o tom, že bych začal nějaké psát i sám. Moc nemám rád nějaké horory a detektivky. Mám rád hezké příběhy, ale do toho zamíchané dobrodružství a sci-fi.

Knihovna je super v tom, že si mohu číst přímo v ní. Je to prostě místo, kde mohu chodit sám, s rodiči, babičkou, se sestrou, po škole, po kroužcích a vždy mě tu něco zaujme. Já bych v knihovně nic neměnil, nechal bych to, jak to je. Proto je knihovna mým oblíbeným místem v Kroměříži.

Vojtěch Trnčík

11 let

Masáž bránice

Ptá se otec syna: „Co to tam gumuješ, Pepíčku?“
„Pan učitel mi říkal, abych si co nejdříve opravil tu pětku!“

Anička donesla ze školy poznámku:

„Vaše dcera nic neumí.“

Otec si poznámku přečetl a připsal pod ni:

„Právě proto ji posílám do školy!“

Proč vlaštovky létají na jih?

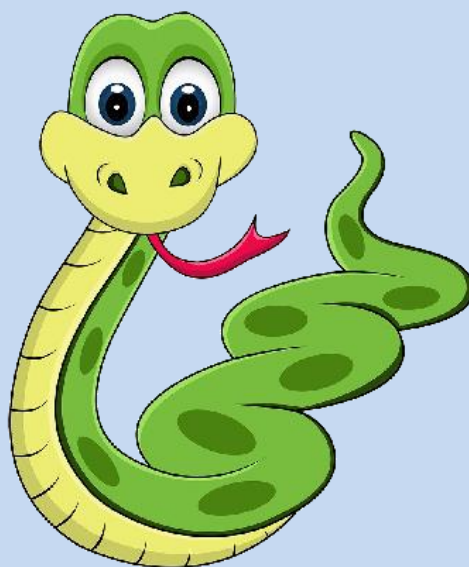
Protože pěšky je to daleko!

Z kina odcházejí dvě blechy.

„Půjdemě pěšky, nebo počkáme na psa?“

Ve škole se ptá pan učitel: „Žáci, které zvíře je podle Vás
nejpřítulnější?“

Přihlásí se Vojtíšek: „Anakonda! Ta když obejmě člověka, do
smrti ho nepustí!“

Future

I don't think the future will be very good. We will have more wars and new diseases. We will need more food, water and space. According to this, states will fight with drones, robots, destructive bombs and many people will die. Because of these conflicts the Earth will be toxic and almost destroyed.

But when people are on the edge of the abyss they will change. According to this event, we will be forced to save all what remains and to start to research new technologies, like water recycling, better food production and travels to space.

We will build the first colony on the Moon, Mars and near asteroids with important resources. If I say "space exploration", you will imagine big rockets carrying space shuttles, but we can profit from them and bring important resources like water, metals and maybe food to the Earth. It will be amazing when we improve 3D printers technology, because then we

Budoucnost

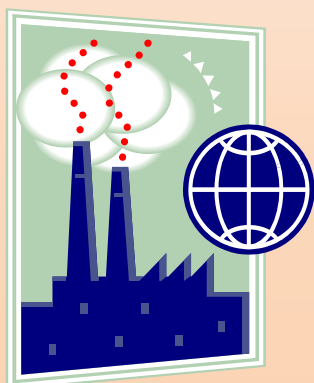
Nemyslím si, že budoucnost pro nás bude moc dobrá. Přibude válek a nemocí. Nastane nedostatek jídla, vody a prostoru. Vzhledem k těmto problémům budou státy válčit, pomocí dronů, robotů a ničivých bomb. Kvůli tomu bude země zamořena, zničena a bude téměř neobyvatelná.

Ale vždy, když lidé stojí nad propastí, změní se. Vzhledem k těmto událostem budeme donuceni zachránit vše, co zbylo, a zkoumat nové způsoby recyklace vody, nové způsoby pěstování a zpracování plodin a hlavně cesty do vesmíru.

Založíme první kolonii na Měsíci, Marsu a nedalekých asteroidech s důležitými surovinami. Když řeknu „průzkum vesmíru“, představíte si velkou raketu s raketoplánem, díky ní ale můžeme dovážet suroviny i na Zemi jako třeba vodu, kovy a možná i jídlo. Úžasné bude, když zlepšíme technologii 3D tisku, protože pak nebudeme potřebovat velké továrny

we won't need big polluting factories and we will be able to print all what we will need. I think we will raise animals in space too, but it will be hard.

In few decades we won't build colonies, we will terraform planets and space and build new big cities and states. In far future we will be able to travel with speed of light and to build big spaceships with hope to colonize new galaxies and find new forms of life.

produkující znečištění, ale vytiskneme, co budeme potřebovat. A myslím, že budeme ve vesmíru chovat i zvířata, ale bude to těžké.

Za pár desítek let už nebudeme stavět kolonie, ale rovnou terraformovat celé planety a postavíme nová velká města a státy. V daleké budoucnosti dosáhneme i cestování rychlostí světla a postavíme velké vesmírné lodě s nadějí na osídlení nových galaxií a nalezení nových forem života.

Jan Vacula

* Terraformace je proces pozemštění planety - změna atmosféry, teploty a přírodních podmínek, aby se co nejvíce podobaly zemi.

Jan Vacula, 9C

* český text - autorova vlastní tvorba
anglický text - autorův překlad

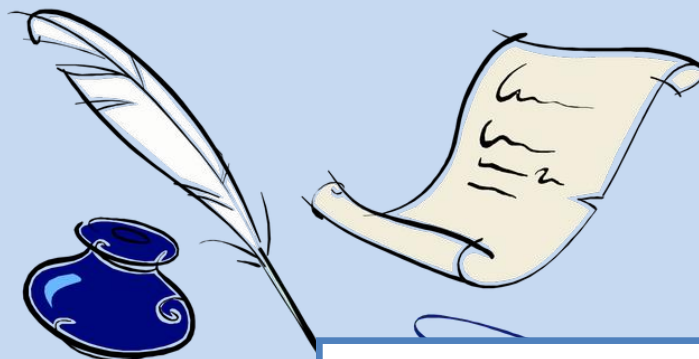

Krásné prázdniny Vám všem přeje redakce Slovanovin

Tomáš Ivánek

Sabina Lehkoživová

paní učitelka Kateřina Mládková

**Užívejte si život plnými
doušky. A nesaďte u počítače
celé prázdniny ...**